

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40
E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

Малолюбашанська сільська рада Рівненського району Рівненської області

вул. Соборна, 10, с. Мала Любаша,
Рівненський район, Рівненська
область, 35009

*Стосовно пропозицій щодо удосконалення
проектів регуляторних актів*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі - Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Малолюбашанської сільської ради Рівненського району Рівненської області «Про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку на території Малолюбашанської сільської ради на 2022-2024 роки» (далі – проект рішення 1), «Про затвердження правил благоустрою населених пунктів та утримання адміністративної території Малолюбашанської сільської ради» (далі – проект рішення 2) (разом – проекти рішень) та документи, що надані до них листом Малолюбашанської сільської ради Рівненського району Рівненської області від 02.06.2021 № 827/02-16.

За результатами проведеного аналізу проектів рішень, експертного висновку постійної комісії сільської ради з питань земельних відносин, житлово-комунального господарства, будівництва, благоустрою та природокористування та аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо таке.

Щодо проекту рішення 1

Податковий кодекс України (далі – Кодекс) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки тощо.

Згідно із пунктом 12.3 статті 12 Кодексу сільські, селищні, міські ради та ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів та податкових пільг зі сплати місцевих податків і зборів до 15 липня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування встановлюваних місцевих податків та/або зборів, та про внесення змін до

Державна регуляторна служба України

ВІХ №4736/0/20-21 від 14.07.2021 я місцевих податків та зборів

АСУД "ДОК ПРОФ З"

ВІХ №4736/0/20-21 від 14.07.2021
Кучер Олексій Володимирович
КЕП Кучер Олексій Володимирович
58E2D9E7F900307B040000003BF53000408B8E00

Однак, окремі положення проекту рішення 1 потребують приведення у відповідність до вимог Кодексу.

1. Відповідно до підпункту 12.3.2 пункту 12.3 статті 12 Кодексу при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7 Кодексу, з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII цього Кодексу для відповідного місцевого податку чи збору.

Натомість, у проекті рішення 1 не визначені всі обов'язкові елементи податків, крім ставок та пільг з їх сплати, що не узгоджується з наведеними вище вимогами Кодексу.

Враховуючи вищезазначене, пропонуємо визначити у проекті рішення 1 всі обов'язкові елементи, визначені статтею 7 Кодексу або навести посилання на конкретні положення Кодексу (абзаци, пункти, частини, статті та розділи), якими вони встановлені.

2. Проектом рішення пропонується встановити ставки та пільги із сплати земельного податку на території Малолюбашанської сільської ради на 2022-2024 роки.

Враховуючи вимоги пункту 12.3 статті 12 Кодексу, пропонуємо визначені роки виключити з назви проекту рішення 1 та розглянути можливість визначити термін його дії на 2022 рік – бюджетний період, в якому планується застосування встановлюваного місцевого податку, або не визначати термін його дії.

3. У додатку 1 до проекту рішення 1 встановлюються ставки земельного податку у різних розмірах для однакових видів цільового призначення земель.

Пропонуємо обґрунтувати встановлення зазначених ставок податку в аналізі регуляторного впливу до проекту рішення 1.

4. Пропонуємо ставки податку за земельні ділянки у додатку 1 до проекту рішення 1 (код земель: 03.07) привести у відповідність до вимог пункту 274.1 статті 274 Кодексу, яким визначено, що ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі не більше 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки.

Щодо проекту рішення 2

Проектом рішення 2 передбачається затвердити Правила благоустрою населених пунктів та утримання адміністративної території Малолюбашанської сільської ради (далі – проект Правил).

Закон України «Про благоустрій населених пунктів» (далі – Закон про благоустрій) визначає правові, економічні, екологічні, соціальні та організаційні засади благоустрою населених пунктів і спрямований на створення умов, сприятливих для життєдіяльності людини.

Відповідно до частини першої статті 34 Закону про благоустрій правила благоустрою населеного пункту – це нормативно-правовий акт, яким встановлюються вимоги щодо благоустрою території населеного пункту.

Правила розробляються на підставі Типових правил благоустрою території населеного пункту для всіх сіл, селищ, міст і затверджуються відповідними органами місцевого самоврядування.

Типові правила благоустрою території населеного пункту затверджені наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-

комунального господарства України від 27.11.2017 № 310, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 18.12.2017 за №1529/31397 (далі – Типові правила).

Пунктом 3 Типових правил визначено, що Типові правила є підставою для розроблення і затвердження органами місцевого самоврядування правил благоустрою населеного пункту відповідно до статті 34 Закону про благоустрій. У разі якщо відповідною сільською, селищною або міською радою не прийнято рішення про затвердження правил благоустрою населеного пункту застосовуються Типові правила.

Типові правила включають:

- 1) порядок здійснення благоустрою та утримання територій об'єктів благоустрою;
- 2) вимоги до впорядкування територій підприємств, установ, організацій;
- 3) вимоги до утримання зелених насаджень на об'єктах благоустрою - територіях загального користування;
- 4) вимоги до утримання будівель і споруд інженерного захисту території;
- 5) вимоги до санітарного очищення території;
- 6) розміри меж прилеглої до підприємств, установ та організацій території у числовому значенні;
- 7) порядок розміщення малих архітектурних форм;
- 8) порядок здійснення самоврядного контролю у сфері благоустрою населених пунктів;
- 9) інші вимоги, передбачені цим та іншими законами.

Виходячи з положень Закону про благоустрій, проекти рішень органів місцевого самоврядування, якими затверджуються правила благоустрою, за своїм змістовним навантаженням мають відповідати Типовим правилам.

Разом з тим, зміст та наповнення проекту Правил не у повній мірі узгоджуються з нормами Закону про благоустрій та вимогами Типових правил, зокрема у такому.

1. Розділ 1 проекту Правил містить перелік термінів, які вживаються у значеннях, встановлених проектом Правил.

Відповідно до пункту 2 розділу I Типових правил терміни вживаються у значеннях, наведених у Податковому кодексі України, законах України «Про благоустрій населених пунктів», «Про регулювання містобудівної діяльності», «Про охорону культурної спадщини», «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про органи самоорганізації населення».

Крім того, розділ 1 проекту Правил містить ряд положень, не передбачених Типовими правилами. Отже, пропонуємо розділ 1 проекту Правил привести у відповідність до розділу I Типових правил.

2. Також пропонуємо розділи 2-4, 6-10 проекту Правил привести у відповідність до розділів II-IV, VI-X Типових правил шляхом виключення положень, які не передбачені Типовими правилами, та доповнити положеннями, що ними передбачені.

3. Підпункт 2.8.3 пункту 2.8 розділу 2 проекту Правил передбачає посилання на ДБН В.2.3-5-2017 «Вулиці та дороги населених пунктів».

Зазначаємо, що з 01.09.2018 офіційно вступили в дію оновлені державні будівельні норми щодо проектування вулиць і доріг населених пунктів – ДБН В.2.3-5:2018 «Вулиці та дороги населених пунктів», затверджені Наказом Міністерства

регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 24.04.2018 № 103 (на заміну ДБН В.2.3-5-2001).

Крім того, проект Правил також містить посилання на ДБН 360-92 «Містобудування. Планування і забудова міських і сільських поселень» (пункт 10.1 розділу 10 проекту Правил).

Звертаємо увагу, що з вересня 2018 року ДБН 360-92 визнаються такими, що втратили чинність, у зв'язку з набранням чинності ДБН Б.2.2-12:2018. Дію наказу, яким затверджені ДБН Б.2.2-12:2018, було зупинено згідно із наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 30.08.2018 № 228. Постановою Шостого апеляційного адміністративного суду від 13.06.2019 (Справа № 826/13433/18) визнано наказ Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 23.04.2018 № 100 «Про затвердження ДБН Б.2.2-12:2018 «Планування і забудова територій» протиправним та нечинним.

На даний час діють ДБН Б.2.2-12:2019 «Планування та забудова територій», затверджені наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 26.04.2019 № 104.

Пропонуємо доопрацювати зазначені пункти з посиланням на чинні нормативно-правові акти.

5. Розділом 8 проекту Правил встановлено порядок розміщення малих архітектурних форм та тимчасових споруд, яким, серед іншого, передбачена процедура здійснення демонтажу малих архітектурних форм, тимчасових споруд (пункти 8.3-8.9 розділу 8 проекту Правил).

Зазначаємо, що Законом про благоустрій та Типовими правилами не передбачено здійснення демонтажу таких споруд.

Правові та організаційні основи містобудівної діяльності в Україні визначено Законом України «Про регулювання містобудівної діяльності». Зокрема, частиною четвертою статті 28 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» передбачено, що розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності здійснюється в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері містобудування.

Зазначений Порядок розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності затверджено наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 21.10.2011 № 244 (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 22.11.2011 за № 1330/20068) (далі - Порядок).

Відповідно до пункту 2.1. розділу II Порядку підставою для розміщення тимчасової споруди є паспорт прив'язки тимчасової споруди.

Пунктом 2.29 розділу II Порядку передбачено, що у разі закінчення строку дії, анулювання паспорта прив'язки, самовільного встановлення тимчасових споруд така тимчасова споруда підлягає демонтажу.

Відповідно до статті 38 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» у разі виявлення факту самочинного будівництва об'єкта, перебудова якого з метою усунення істотного відхилення від проекту або усунення порушень законних прав та інтересів інших осіб, істотного порушення будівельних норм є неможливою, посадова особа органу державного архітектурно-будівельного

контролю видає особі, яка здійснила (здійснює) таке будівництво, припис про усунення порушень вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, державних стандартів і правил з визначенням строку для добровільного виконання припису.

У разі якщо особа в установлений строк добровільно не виконала вимоги, встановлені у приписі, орган державного архітектурно-будівельного контролю подає позов до суду про знесення самочинно збудованого об'єкта та компенсацію витрат, пов'язаних з таким знесенням.

За рішенням суду самочинно збудований об'єкт підлягає знесенню з компенсацією витрат, пов'язаних із знесенням об'єкта, за рахунок особи, яка здійснила (здійснює) таке самочинне будівництво.

У разі неможливості виконання рішення суду особою, яка здійснила таке самочинне будівництво (смерть цієї особи, оголошення її померлою, визнання безвісно відсутньою, ліквідація чи визнання її банкрутом тощо), знесення самочинно збудованого об'єкта здійснюється за рішенням суду за рахунок коштів правонаступника або за рішенням органу місцевого самоврядування за рахунок коштів місцевого бюджету та в інших випадках, передбачених законодавством.

Виконання рішення суду, що набрало законної сили, щодо знесення самочинно збудованого об'єкта здійснюється відповідно до Закону України «Про виконавче провадження».

Таким чином, об'єкти самочинного будівництва підлягають знесенню виключно за рішенням суду.

Відповідно до частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Враховуючи вищезазначене, пропонуємо розділ 8 проекту Правил привести у відповідність до розділу VIII Типових правил відповідно до встановлених Типовими правилами вимог до розміщення малих архітектурних форм, тимчасових споруд та виключити положення щодо здійснення їх демонтажу.

5. Додатки 2, 3 та 4 до проекту рішення 2 пропонуємо виключити як такі, що не передбачені Типовими правилами.

Підсумовуючи наведене вище, проекти рішень не узгоджуються з вимогами статті 4 Закону, а саме з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Надані розробником аналізи регуляторного впливу до проектів рішень 1-2 (далі – АРВ) не у повній мірі відповідають вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі – Методика).

Щодо АРВ до проекту рішення 1

У розділі III АРВ до проекту рішення 1 при оцінці вибраних альтернативних способів досягнення цілей, розробник не здійснив оцінку альтернатив, зокрема у кількісному (грошовому) виразі, а обмежився лише текстовим описом вигод та витрат держави, громадян та суб'єктів господарювання.

Зазначене не дозволить у подальшому об'єктивно оцінити наскільки обраний розробником спосіб державного регулювання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У зв'язку з неналежним опрацюванням попереднього розділу АРВ до проекту рішення 1, у розділі IV АРВ розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу.

При обґрунтуванні запропонованого строку дії регуляторного акта у розділі VII АРВ до проекту рішення 1 розробник зазначає, що строк дії регуляторного акта встановлюється з 01.01.2022 до 31.12.2024 року або до прийняття нового регуляторного акта.

Пропонуємо врахувати вимоги пункту 12.3 статті 12 Кодексу щодо прийняття сільськими, селищними, міськими радами та радами об'єднаних територіальних громад рішень про встановлення місцевих податків та зборів та податкових пільг зі сплати місцевих податків і зборів на бюджетний період, в якому планується застосування встановлюваних місцевих податків та/або зборів.

Якщо в рішенні органу місцевого самоврядування про встановлення місцевих податків та/або зборів, а також податкових пільг з їх сплати не визначено термін його дії, таке рішення є чинним до прийняття нового рішення.

Розділ VIII АРВ до проекту рішення 1 не у повній мірі відповідає вимогам пункту 10 Методики.

Так, згідно із пунктом 10 Методики, прогнозні значення показників результативності регуляторного акта встановлюються протягом різних періодів після набрання чинності актом. Натомість розробником значення показників результативності в АРВ встановлено на 2022 рік.

Отже, пропонуємо у розділі VIII АРВ до проекту рішення 1 визначити прогнозні показники протягом різних періодів після набрання чинності актом.

У розділі X АРВ до проекту рішення 1 пропонуємо визначити строк проведення періодичного відстеження результативності регуляторного акта відповідно до статті 10 Кодексу.

Результати розрахунків витрат на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємства, які виникають внаслідок дії регуляторного акта, наведені у додатку 1 АРВ до проекту рішення 1, не узгоджуються з числовими даними, наведеними у АРВ.

Щодо АРВ проекту рішення 2

У розділі I АРВ розробник обмежився лише текстовим описом проблеми та не навів жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували її наявність, важливість та масштаб.

У розділі II АРВ цілі сформульовані загальними критеріями та не є вимірюваними.

Здійснений розробником розрахунок витрат на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємства, які виникають внаслідок дії регуляторного акта не у повній мірі відповідає Додатку 2 до Методики.

Розділ VIII АРВ заповнений з порушенням вимог пункту 10 Методики, відповідно до якого, прогнозні значення показників результативності регуляторного акта встановлюються протягом різних періодів після набрання чинності актом, обов'язковими з яких повинні бути: розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією

акта; кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта; розмір коштів і час, що витратимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта; рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта.

Отже, пропонуємо у розділі VIII АРВ визначити всі прогнозні показники протягом різних періодів після набрання чинності актом.

Одночасно зазначаємо, що розрахунок витрат на виконання вимог регуляторного акта для органів виконавчої влади чи органів місцевого самоврядування згідно з додатком 3 до Методики не здійснюється, якщо розробником здійснено розрахунок витрат на запровадження державного регулювання для суб'єктів малого підприємництва згідно з додатком 4 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (Тест малого підприємництва).

Результати розрахунків витрат на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта та розрахунки, наведені у Тесті малого підприємництва (М-Тесті) не узгоджуються з числовими даними, наведеними у розділах АРВ.

Таким чином, у зв'язку з неналежною підготовкою АРВ до проектів рішень 1-2, зокрема відсутністю у них усієї необхідної інформації, числових даних, розробником не доведена відповідність проектів рішень таким принципам державної регуляторної політики, як збалансованість - забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективність - забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи наведене вище, пропонуємо привести проекти рішень Малолюбашанської сільської ради Рівненського району Рівненської області «Про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку на території Малолюбашанської сільської ради на 2022-2024 роки», «Про затвердження правил благоустрою населених пунктів та утримання адміністративної території Малолюбашанської сільської ради» у відповідність до вимог чинного законодавства України, з урахуванням наданих зауважень та пропозицій, а аналізу регуляторного впливу до них – до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

Про результати розгляду цього листа поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Олексій КУЧЕР

